

**Plan rozwoju gospodarki wodą na terenach wiejskich
na lata 2022 - 2026**

Lokalne Partnerstwo na rzecz Wody

Powiat łańcucki

Rzeczpospolita
Polska

Sfinansowane przez
Unię Europejską
NextGenerationEU

grudzień 2025

Podstawa i zakres aktualizacji dokumentu.

Niniejsza aktualizacja dokumentu pn.: „Plan rozwoju gospodarki wodą na terenach wiejskich na lata 2022 – 2026” stanowi rezultat przedsięwzięcia pt. „Aktywizacja mieszkańców z obszarów wiejskich w formie Lokalnych Partnerstw Wodnych z województwa podkarpackiego w zakresie działań wpływających na poprawę gospodarki wodnej na terenach rolnych lub leśnych w ramach obszaru A inwestycji planu rozwojowego B3.3.1 „Inwestycje w zwiększenie potencjału zrównoważonej gospodarki wodnej na obszarach wiejskich” wynikający z realizacji przez Podkarpacki Ośrodek Doradztwa Rolniczego Inwestycji w zwiększanie potencjału zrównoważonej gospodarki wodnej na obszarach wiejskich w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (Inwestycja B3.3.1).

Zakres zaktualizowanych w dokumencie informacji jest wynikiem przeprowadzonych. Zagranicznych wyjazdów studyjnych oraz zgłoszeń uczestników tych zagranicznych wyjazdów studyjnych w zakresie:

- identyfikowanych problemów w gospodarowaniu wodami na obszarach wiejskich;
- planowanych do podjęcia działań ukierunkowanych na poprawę gospodarki wodnej w obszarze.

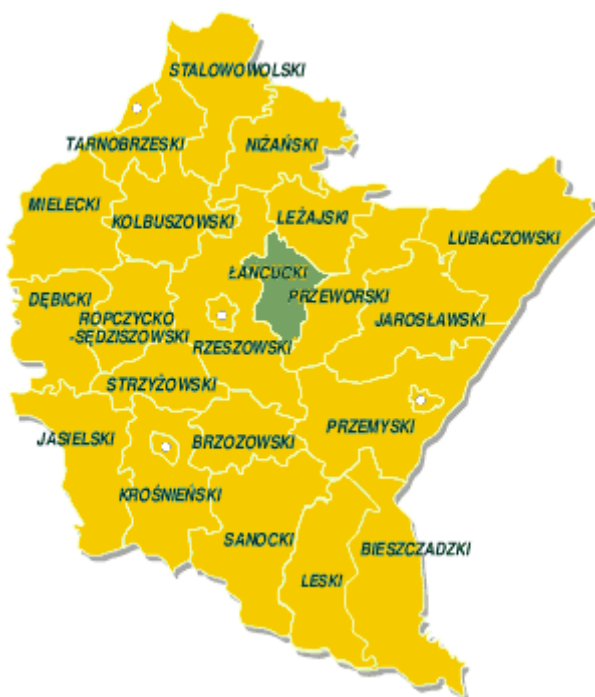
1. Wstęp

1.1. Lokalizacja

Powiat łańcucki usytuowany jest w centralnej części województwa podkarpackiego i sąsiaduje z powiatami rzeszowskim, przeworskim oraz leżajskim.

Mapa 1.

Położenie powiatu łańcuckiego w województwie podkarpackim.

Źródło: <http://tpzg.pttk.pl/>

Powiat łańcucki ma powierzchnię 452 km² (45.200 ha), co stanowi 2,53% powierzchni województwa podkarpackiego.

W skład powiatu wchodzi miasto Łańcut oraz gminy wiejskie: Białobrzegi, Czarna, Łańcut, Markowa, Rakszawa i Żołynia. Siedzibą władz powiatu jest miasto Łańcut.

Powiat łańcucki, jako sieć osadniczą tworzą poniższe jednostki osadnicze – miasto Łańcut oraz sołectwa w poszczególnych gminach:

1. Gmina Białobrzegi: Białobrzegi, Budy Łańcuckie, Dębina, Korniaktów Południowy, Korniaktów Północny, Wola Dalsza;
2. Gmina Czarna: Czarna, Dąbrówki, Krzemienica, Medynia Głogowska, Medynia Łańcucka, Pogwizdów, Wola Mała, Zalesie;

3. Gmina Łańcut: Albigowa, Cierpisz, Głuchów, Handzlówka, Kosina, Kraczkowa, Rogóżno, Sonina, Wysoka;
4. Gmina Markowa: Markowa, Husów, Tarnawka;
5. Gmina Rakszawa: Rakszawa, Węgliska, Wydrze;
6. Gmina Żołyńia: Brzoza Stadnicka, Kopanie Żołyńskie, Smolarzyny, Żołyńia.

Mapa 2.

Podział administracyjny powiatu łańcuckiego.

Źródło: Wikipedia.

Powiat łańcucki usytuowany jest na granicy Pogórza Rzeszowsko - Dynowskiego i pradoliny Wisłoka. Pod względem geograficznym obszar należy do dwóch krain – Kotliny Sandomierskiej oraz Pogórza Karpackiego. Północna część powiatu charakteryzuje się powierzchnią słabo urzeźbioną jedynie miejscami pofalowaną, nizinną. W stronę południa teren wznosi się coraz bardziej n.p.m.

Struktura i zarządzania wodami i gospodarką wodną w powiecie łańcuckim.
Zarządzanie i gospodarowanie zasobami wodnymi podlega przepisom Ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Sfera publiczna

**Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie**

**Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej
w Rzeszowie**

Zarząd Zlewni w Krośnie

**Nadzór Wodny
w Łańcucie**

Sfera niepubliczna – spółki wodne.

Niepubliczne formy organizacyjne, nie działające w celu osiągnięcia zysku, zrzeszające osoby fizyczne lub prawne na zasadzie dobrowolności i mające na celu zaspokajanie wskazanych przepisami ustawy potrzeb w zakresie gospodarowania wodami.

Działalność spółek wodnych skupia się na wykonywaniu, utrzymywaniu oraz eksploatacji urządzeń, w tym urządzeń wodnych, służących do:

- zapewnienia wody dla ludności, w tym uzdatniania i dostarczania wody;
- ochrony wód przed zanieczyszczeniem, w tym odprowadzania i oczyszczania ścieków;
- melioracji wodnych oraz prowadzenia racjonalnej gospodarki na zmeliorowanych gruntach;
- ochrony przed powodzią;
- odwadniania gruntów zabudowanych lub zurbanizowanych.

Na terenie powiatu łańcuckiego działają następujące spółki wodne, zrzeszone w Rejonowym Związku Spółek Wodnych w Łańcucie:

1. Gminna Spółka Wodna Białobrzegi,
2. Gminna Spółka Wodna Łańcut,
3. Gminna Spółka Wodna Markowa,
4. Gminna Spółka Wodna Żołynia.

1.2. Ogólna charakterystyka powiatu

Według Banku Danych Lokalnych, na koniec 2020 roku powiat zamieszkiwało 81.226 mieszkańców, gęstość zaludnienia powiatu to 180 osób na km². Przez ostatnie 10 lat liczba ludności stale rośnie. Może to mieć związek z bliskim sąsiedztwem Rzeszowa i dobrym skomunikowaniem z nim – wiele rodzin migruje poza miasta i tam osiada, zachowując pracę w mieście i dojeżdżając do niej. Do roku 2018 notowano zwiększający się przyrost naturalny, w 2019 roku nastąpił znaczny spadek, a w roku 2020 przyrost naturalny był ujemny.

Osadnictwo skupia się głównie w mieście i w obszarze podmiejskim. Na terenach wiejskich powiatu osadnictwo rozwija się wzdłuż ciągów komunikacyjnych. Poszczególne miejscowości oddzielone są od siebie obszarami polno-łąkowymi. Zabudowania poszczególnych miejscowości nie są rozproszone, rozmieszczone skupiskowo wzdłuż sieci dróg powiatowych i gminnych.

Przez powiat przebiega ok. 17,2 km dróg krajowych oraz prawie 21 km autostrady A4. Dróg powiatowych jest 213,98 km, natomiast dróg wojewódzkich 56,03 km (DW881 – 28,607km, DW877 – 27,419km). Sieć drogową uzupełniają liczne utwardzone drogi gminne.

Pod względem hydrograficznym powiat łańcucki leży w dorzeczu dolnego Wisłoka, który jest główną rzeką powiatu. Na terenie powiatu Wisłok posiada liczne dopływy, m. in: Młynówka, Sawa, Kosinka, Płynica. Rzekę zasila także kilka bezimiennych potoków.

Przez teren powiatu wiodą liczne szlaki edukacyjno-przyrodnicze, tematyczne, piesze i rowerowe: „Białobrzaska trasa rowerowa”, „Południowa trasa rowerowa”, „Szlak garncarski”, „Żelazny szlak”, „Szlak małej architektury - żołyńskie kapliczki”, „Szlak Turystyczno - Historyczny im. Płk Leopolda Lisa – Kuli”, „Ekologiczna ścieżka Korolowa w Cierpiszu”, „Turystyczny szlak gniazd rodowych Lubomirskich”, „Szlak turystyki samochodowej po ziemiach Ordynacji Łańcuckiej”. Powiat łańcucki posiada liczne i wartościowe zabytki kulturowo – historyczne, duże zasoby czystych, chronionych obszarów przyrody, kompleksy leśne, bogatą sieć wodną, w tym zbiorniki wodne. Znaczną część powierzchni powiatu stanowią obszary o szczególnych walorach przyrodniczych objęte ochroną prawną. Region ten ma duży potencjał dla rozwoju turystyki i agroturystyki.

Lesistość powiatu nie jest duża, niższa niż lesistość w województwie podkarpackim (38%) i wynosi 20,8%. Rozmieszczenie lasów jest nierównomierne, duże i zwarte kompleksy leśne, pozostałości Puszczy Sandomierskiej, znajdują się w północnej części powiatu. Na południu duży kompleks leśny położony jest w gminie Markowa.

Według Banku Danych Lokalnych (BDL) w 2020 roku powierzchnia gruntów leśnych w powiecie łańcuckim wynosiła ogółem 9.612,74 ha i kształtowała się następująco:

lesistość w %	%	20,8
grunty leśne publiczne ogółem	ha	7 .066,74
grunty leśne publiczne Skarbu Państwa	ha	6 .886,57
grunty leśne publiczne Skarbu Państwa w zarządzie Lasów Państwowych	ha	6 .862,03
grunty leśne prywatne	ha	2 .546,00

Ochroną prawną ze względu na duże walory przyrodnicze i krajobrazowe objęte jest 19,24% powierzchni powiatu łańcuckiego. Obszary prawnie chronione w powiecie, jak podaje BDL, obejmowały w 2020 roku obszar 8.697,10 ha, z tego:

rezerваты przyrody	15,64 ha
rezerваты i pozostałe formy ochrony przyrody w parkach krajobrazowych	1 .582,07 ha
obszary chronionego krajobrazu razem	8 .625,20 ha
rezerваты i pozostałe formy ochrony przyrody na obszarach chronionego krajobrazu	19,09 ha
użytki ekologiczne	21,92 ha
zespoły przyrodniczo-krajobrazowe	53,43 ha

Na terenie powiatu łańcuckiego znajdują się 3 obszary chronionego krajobrazu: Hyżnieńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu, Brzózniański Obszar Chronionego Krajobrazu oraz Zmysłowski Obszar Chronionego Krajobrazu. Ponadto w powiecie istnieją poniższe obszary chronione:

1. Rezerwat przyrody „Wydrze” w gminie Rakszawa,
2. Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rajszula” w gminie Żołyńia,
3. Obszary NATURA 2000:
 - PLH180025.H „Nad Husowem”, w obszarze powiatu w gminach Łańcut i Markowa,

- PLH180047.H „Lasy Leżajskie”, w obszarze powiatu w gminie Rakszawa.

Powiat łańcucki ma charakter rolniczo-przemysłowy, użytki rolne stanowią 68,4% powierzchni powiatu. Obserwuje się zróżnicowanie gospodarki w układzie terytorialnym: najlepszą przestrzeń do produkcji rolnej posiadają tereny południowe i środkowe powiatu.

Na północy powiatu dominują lasy i gospodarka leśna, teren charakteryzuje niski stopień urbanizacji i wysoka atrakcyjność turystyczna obszaru. Środkowa część powiatu posiada największy wskaźnik urbanizacji, w tym obszarze i w południowej części przeważają użytki rolne. Podmioty gospodarcze reprezentują takie branże jak: budownictwo, handel hurtowy i detaliczny, naprawa pojazdów samochodowych, wydobywcza, spożywcza (przetwórstwo owoców i warzyw, przetwórstwo mięsa), produkcja drewna. Sfera przedsiębiorczości skoncentrowana jest głównie w mieście Łańcut. Zdecydowaną większość podmiotów gospodarczych stanowią osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą i mikroprzedsiębiorstwa.

Według danych BDL budynki mieszkalne podłączone do sieci wodociągowej stanowią 93,5 % ogółu budynków, jeśli chodzi o sieć kanalizacyjną wskaźnik ten wynosi 84,3%. Infrastruktura wodna i kanalizacyjna w powiecie krośnieńskim nie rozwija się proporcjonalnie – w sieci kanalizacyjnej występują braki.

Infrastruktura wodno-kanalizacyjna w powiecie według danych BDL przedstawia się następująco:

Kanalizacja (2020 rok)

długość czynnej sieci kanalizacyjnej	km	1 152,5
długość czynnej sieci kanalizacyjnej będącej w zarządzie bądź administracji gminy	km	776,5
długość czynnej sieci kanalizacyjnej będącej w zarządzie bądź administracji gminy eksploatowanej przez jednostki gospodarki komunalnej	km	624,3
przyłącza prowadzące do budynków mieszkalnych i zbiorowego zamieszkania	szt.	18 782
awarie sieci kanalizacyjnej	szt.	110
ścieki bytowe odprowadzone siecią kanalizacyjną	dam ³	2 270,9
ścieki oczyszczane odprowadzone	dam ³	2 711,0
ludność korzystająca z sieci kanalizacyjnej w miastach	osoba	16 373
ludność korzystająca z sieci kanalizacyjnej	osoba	67 611

Wodociągi (2020 rok)

długość eksploatowanej sieci wodociągowej (rozdzielczej i przesyłowej)	km	876,9
długość czynnej sieci rozdzielczej	km	816,4
długość czynnej sieci rozdzielczej będącej w zarządzie bądź administracji gminy	km	523,1
długość czynnej sieci rozdzielczej będącej w zarządzie bądź administracji gminy, eksploatowanej przez jednostki gospodarki komunalnej	km	387,3
przyłącza prowadzące do budynków mieszkalnych i zbiorowego zamieszkania	szt.	21 .029
awarie sieci wodociągowej	szt.	268

woda dostarczona	dam ³	3 .303,5
woda dostarczona gospodarstwom domowym	dam ³	2. 505,9
zdroje uliczne	szt.	1
zużycie wody w gospodarstwach domowych ogółem na 1 mieszkańca	m ³	30,9
zużycie wody w gospodarstwach domowych w miastach na 1 mieszkańca	m ³	34,1
zużycie wody w gospodarstwach domowych na wsi na 1 mieszkańca	m ³	30,0
ludność korzystająca z sieci wodociągowej w miastach	osoba	17. 666
ludność korzystająca z sieci wodociągowej	osoba	76 .694

Korzystający z instalacji w % ogółu ludności w 2020 roku

ogółem	wodociąg	%	94,4
ogółem	kanalizacja	%	83,2
w miastach	wodociąg	%	99,9
w miastach	kanalizacja	%	92,6
na wsi	wodociąg	%	92,9
na wsi	kanalizacja	%	80,6

1.3. Charakterystyka rolnictwa

Obszar powiatu poza miastem Łańcut, ma charakter rolniczy o słabo rozwiniętych innych dziedzinach gospodarki. Największy odsetek użytków rolnych znajduje się w gminie Łańcut. Rolnictwo cechuje się znacznym rozdrobnieniem agrarnym, przejawiającym się niską średnią powierzchnią użytków rolnych przypadających na jedno gospodarstwo rolne oraz znacznym udziałem małych gospodarstw w ogólnej liczbie gospodarstw rolnych. Gospodarstwa rolne są rozdrobnione (największy odsetek stanowią gospodarstwa o powierzchni od 1 do 5 ha). W przypadku małych i bardzo małych gospodarstw produkcja rolna okazuje się często nieopłacana z powodu braku melioracji, wysokich kosztów produkcji rolnej, niskich cen zbytu produktów rolnych oraz braku regionalnej polityki rolnej. Tam, gdzie rolnictwo przestaje być opłacalne zauważa się tendencje do przekształcania ich w gospodarstwa agroturystyczne. Na terenie powiatu, szczególnie w północnej jego części coraz mniej gospodarstw utrzymuje się z rolnictwa. Spadająca liczba osób utrzymujących się wyłącznie z rolnictwa jest głównie wynikiem podejmowania pracy najemnej na obszarze powiatu lub działalności w sferze turystycznej. Zwiększa się też znaczenie terenów wiejskich jako miejsca zamieszkania ludności pracującej w mieście, szczególnie sytuacja ta dotyczy gminy Łańcut.

Niski stopień zurbanizowania i koncentracji przemysłu oraz rolniczy charakter obszaru umożliwi zachowanie nieskażonego środowiska. Teren powiatu bogaty w zasoby naturalne takie jak czyste powietrze, woda, lasy, tworzy dobre warunki dla rozwoju agroturystyki oraz tzw. żywności ekologicznej. Warunki te sprzyjają również rozwojowi produkcji warzywnej i sadowniczej.

W większości gospodarstw prowadzona jest produkcja wielokierunkowa z przeznaczeniem na sprzedaż, ale również na samozaopatrzenie. Gospodarka rolna jest mało intensywna z niskim stopniem chemizacji środowiska.

Poniżej zaprezentowano dane charakteryzujące rolnictwo w powiecie, według Banku Danych Lokalnych, w roku 2020, na podstawie Powszechnego Spisu Rolnego.

Gospodarstwa domowe wg źródeł dochodów (w tys. gospodarstw):

z dochodem z działalności rolniczej	4,5
z dochodem z pracy najemnej	2,5
z dochodem z emerytury i renty	1,9
z dochodem z pozarolniczej działalności gospodarczej	0,6
z dochodem z innych niezarobkowych źródeł poza emeryturą i rentą	0,8

Powierzchnia gospodarstw rolnych wg grup obszarowych użytków rolnych w powiecie wynosiła ogółem 21,3 tys ha, w tym:

do 1 ha włącznie	0,2 tys. ha
powyżej 1 ha	21,1 tys. ha
1 - 5 ha	10,0 tys. ha
5 ha i więcej	11,1 tys. ha
5 - 10 ha	2,7 tys. ha
10 ha i więcej	8,4 tys. ha
10 - 15 ha	1,3 tys. ha
15 ha i więcej	7,0 tys. ha

Gospodarstwa rolne wg grup obszarowych użytków rolnych (w tys. gospodarstw):

ogółem	4,6
do 1 ha włącznie	0,2
powyżej 1 ha	4,4
1 - 5 ha	3,8
5 ha i więcej	0,6
5 - 10 ha	0,4
10 ha i więcej	0,3
10 - 15 ha	0,1
15 ha i więcej	0,2

Pogłowie zwierząt gospodarskich w gospodarstwach rolnych ogółem (w tys. sztuk):

bydło ogółem	1,2
bydło - krowy	0,7
trzoda chlewna ogółem	3,7
drób ogółem	508,8
drób kurzy	502,8

Powierzchnia zasiewów wybranych upraw w gospodarstwach rolnych (w tys. ha):

zboża razem	9,5
zboża podstawowe z mieszankami zbożowymi	7,0
ziemniaki	0,4
rzepak i rzepik razem	1,9
Warzywa gruntowe	0,1

Ponadto w gospodarstwach uprawia się w mniejszych ilościach buraki cukrowe.

Użytkowanie gruntów w gospodarstwach rolnych (w tys. ha):

grunty ogółem	21,3
użytki rolne ogółem	18,8
użytki rolne w dobrej kulturze	18,2
pod zasiewami	12,7
grunty ugorowane łącznie z nawozami zielonymi	0,6
uprawy trwałe	1,0
łąki trwałe	3,5
pastwiska trwałe	0,2
pozostałe użytki rolne	0,5
lasy i grunty leśne	1,2
pozostałe grunty	1,3

Na obszarze powiatu przeważają gleby w klasach II – IV, kwaśne i lekko kwaśne, wymagające wapnowania. Niewielki odsetek stanowią gleby organiczne (szczególnie chronione z mocy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych). W północnej części powiatu występują gleby niezbyt urodzajne zaliczane do IV i V klasy, sieje się tu głównie żyto i sadzi ziemniaki. Obejmują one tereny gmin: Żołyni, Rakszawy, i północnej części gm. Czarna. W części południowej występują dość żyzne gleby należące do II i III klasy, powstałe z lessów, uprawia się tu pszenicę, kukurydzę, warzywa gruntowe, krzewy jagodowe.

Głównymi czynnikami dewastacji gleb na terenie powiatu są poszukiwania złóż mineralnych oraz niezorganizowany pobór piasku, z tego powodu prowadzone są kontrole odwiertów oraz kontrole właściwej regeneracji terenów powiertniczych i właściwej rekultywacji terenów wyrobiskowych piasku. Również rolnictwo przyczynia się do dewastacji gleby poprzez niewłaściwe stosowanie zabiegów agrotechnicznych, sztucznych nawozów mineralnych czy środków ochrony roślin. Jednakże w chwili obecnej sytuacja ekonomiczna wsi spowodowała ograniczenia w stosowaniu nawozów i pestycydów, w związku z czym gleba jest mniej obciążana tego typu substancjami.

Działania zapobiegające dalszej degradacji gleb:

- zachowanie naturalnych pokryw leśnych, zadrzewień śródpolnych,
- prawidłowe wykonywanie melioracji (aby nie przesuszać wierzchnich warstw gleby),
- stosowanie właściwych zabiegów agrotechnicznych.

W celu poprawy stosunków wodnych w rolnictwie i polepszenia produktywności gleby, na terenach rolniczych znajdują się rowy melioracyjne. W przypadku nadmiaru wód odwadniają

obszar, niekiedy ich specjalna budowa pozwala pełnić funkcje nawadniające w okresach suszy. Sieć rowów jest niedoinwestowana, często są one niewydolne, w złym stanie technicznym i nie spełniają swej funkcji dla rolnictwa.

1.4. Charakterystyka partnerstwa

Lokalne Partnerstwo na rzecz Wody w powiecie łańcuckim zrzesza poniższe jednostki:

1. Powiat łańcucki, reprezentowany przez Starostę łańcuckiego,
2. Państwowe Gospodarstwo Leśne, reprezentowane przez Nadleśniczego Nadleśnictwa Kańczuga,
3. Podkarpacka Izba Rolnicza, reprezentowana przez Prezesa Zarządu,
4. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, reprezentowane przez Kierownika Nadzoru Wodnego Łañcut,
5. Rejonowy Związek Spółek Wodnych, reprezentowanych przez kierownika RZSW,
6. Miasto Łañcut, reprezentowane przez Burmistrza.
7. Gmina Czarna, reprezentowana przez Wójta gminy,
8. Gmina Żołyńia, reprezentowana przez Wójta gminy,
9. Gmina Rakszawa, reprezentowana przez Wójta gminy,
10. Gmina Białobrzegi, reprezentowana przez Wójta gminy,
11. Gmina Łañcut, reprezentowana przez Wójta gminy,
12. Gmina Markowa, reprezentowana przez Wójta gminy,

2. Lista aktualnych dokumentów strategicznych odnoszących się do gmin i powiatu, których treści mają znaczenie dla gospodarki wodą na terenie powiatu.

Dokumenty strategiczne szczebla wojewódzkiego mające znaczenie dla gospodarki wodnej na obszarze powiatu:

- Strategia rozwoju województwa - Podkarpackie 2030

Obszar: Infrastruktura dla zrównoważonego rozwoju i środowiska

Cel: Rozbudowa infrastruktury służącej rozwojowi oraz optymalizacja wykorzystania zasobów naturalnych i energii przy zachowaniu dbałości o stan środowiska przyrodniczego

Cele strategiczne odnoszące się do gospodarki wodnej:	Cele operacyjne/szczegółowe odnoszące się do gospodarki wodnej:
3.6. Przeciwdziałanie i minimalizowanie skutków zagrożeń wywołanych czynnikami naturalnymi	3.6.1. Przeciwdziałanie, minimalizowanie i usuwanie skutków powodzi
	3.6.3. Przeciwdziałanie, minimalizowanie i usuwanie skutków ekstremalnych zjawisk atmosferycznych – huragany, susze, grad, ulewne deszcze oraz pożary
3.7. Zapobieganie i minimalizowanie skutków zagrożeń antropogenicznych	3.7.2. Zapewnienie właściwej gospodarki wodno-ściekowej
3.8. Zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego, w tym ochrona i poprawianie stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu	3.8.1. Zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego województwa
	3.8.2. Poprawa świadomości ekologicznej społeczeństwa

Cel operacyjny/szczegółowy	Zadania odnoszące się do gospodarki wodnej
-----------------------------------	---

<p>3.6.1. Przeciwdziałanie, minimalizowanie i usuwanie skutków powodzi</p>	<ul style="list-style-type: none"> - działania techniczne (w tym opracowanie dokumentacji) mające na celu m.in. zwiększenie zdolności alimentacyjnych cieków wodnych w okresie występowania przepływów niżówkowych poprzez budowę nowej i modernizację istniejącej infrastruktury retencyjnej; - działania techniczne (w tym opracowanie dokumentacji) mające na celu zahamowanie odpływu wód powierzchniowych i zwiększenie dopływu wód opadowych do warstw wodonośnych; - działania techniczne (w tym opracowanie dokumentacji) mające na celu zapobieganie i przeciwdziałanie powodziom oraz ograniczenie ich zasięgu i skutków; - budowa, rozbudowa i modernizacja zbiorników retencyjnych wraz z niezbędną infrastrukturą; - budowa i doposażenie centrów operacyjnych ochrony przeciwpowodziowej; - odtworzenie powierzchni naturalnych terenów zalewowych i podmokłych; - wyeliminowanie lokalizacji zabudowy na obszarach zagrożonych powodzią; - wzrost świadomości społeczeństwa w sprawie zagrożeń wynikających z wystąpienia powodzi i ich konsekwencji.
<p>3.6.3. Przeciwdziałanie, minimalizowanie i usuwanie skutków ekstremalnych zjawisk atmosferycznych – huragany, susze, grad, ulewne deszcze oraz pożary</p>	<ul style="list-style-type: none"> - rozbudowa systemu zaopatrzenia mieszkańców w wodę odpowiedniej jakości; - ochrona zasobów wodnych w regionie, w tym zbiorników podziemnych; - budowa, rozbudowa i modernizacja zbiorników magazynujących wodę wraz z niezbędną infrastrukturą; - wsparcie systemu gospodarowania wodą deszczową; - zmiana świadomości społeczeństwa w zakresie przeciwdziałania zmianom klimatu oraz reagowaniu na jego skutki.
<p>3.7.2. Zapewnienie właściwej gospodarki wodno-ściekowej</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zapewnienie ilościowego i jakościowego zapotrzebowania na wodę; - wsparcie instytucji odpowiedzialnych za monitorowanie stanu wód; - przeciwdziałanie zanieczyszczeniom wody i ograniczanie ich emisji ze źródeł osadniczych i przemysłowych; - rozwój infrastruktury i systemów oczyszczania ścieków; - stosowanie nowych rozwiązań technologicznych w zakresie gospodarki wodno-ściekowej; - poprawa świadomości ekologicznej społeczeństwa.
<p>3.8.1. Zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego województwa</p>	<ul style="list-style-type: none"> - utrzymanie we właściwym stanie zachowania siedlisk przyrodniczych zależnych od wód (łąki zmiennowilgotne, torfowiska, młaki itp.);

	- ochrona obszarów produkcji rolniczej i atrakcyjnych krajobrazowo przed niekorzystnymi warunkami hydrologicznymi i meteorologicznymi
3.8.2. Poprawa świadomości ekologicznej społeczeństwa	- publiczne kampanie edukacyjne mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa; - prowadzenie bezpośrednich działań edukacyjnych związanych z ochroną różnorodności biologicznej.

Terytorialny wymiar Strategii - obszar horyzontalny

Cel: Wzmocnienie terytorialnej spójności województwa podkarpackiego

Regionalne obszary strategicznej interwencji (dotyczące gospodarki wodnej)

7.4. Obszary wiejskie – wysoka jakość przestrzeni do zamieszkania, pracy i wypoczynku

Cel: Wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich poprzez rozwój infrastruktury technicznej

Zakładane działania z zakresu gospodarki wodą:

- rozwój i poprawa dostępności do infrastruktury wodociągowej, kanalizacyjnej i ściekowej.

- Program ochrony środowiska dla województwa podkarpackiego na lata 2020 - 2023 z perspektywą do 2027 r.

Obszar: Gospodarka wodna

Cel: Przeciwdziałanie, minimalizowanie i usuwanie skutków ekstremalnych zjawisk naturalnych oraz zwiększenie zasobów dyspozycyjnych wody dla społeczeństwa i gospodarki.

Zakładane działania z zakresu gospodarki wodą:

- budowa, rozbudowa i modernizacja wałów przeciwpowodziowych;
- budowa suchych zbiorników, polderów i zbiorników retencyjnych z rezerwą powodziową;
- modernizacja i poprawa stanu technicznego infrastruktury przeciwpowodziowej;
- budowa systemów ostrzegania przed powodzią;
- odtwarzanie retencji dolin rzecznych;
- realizacja planów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- regulacja rzek i potoków;
- uwzględnienie w dokumentach planistycznych obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz ustaleń planów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- budowa, rozbudowa i modernizacja systemów naturalnej i sztucznej retencji wodnej;
- budowa systemów zagospodarowania i retencji wód opadowych i roztopowych na terenach zurbanizowanych.

3. Diagnoza zasobów wodnych

3.1. Charakterystyka hydrologiczna powiatu

Obszar powiatu położony jest w zlewni Wisłoka, lewobrzeżnego dopływu Sanu w strefie wododziału pomiędzy dorzecziami jego dopływów. Główną rzeką przepływającą przez powiat jest Wisłok. Sieć hydrograficzną uzupełniają jego dopływy: Młynówka, Mikośka, Sawa i Leszczyńska.

Do sieci wód powierzchniowych należą liczne potoki i strugi: Żołnianka (Płytnica), Tarlaka, Jagielnia, Pogwizdówka, Glemieniec, Medynka, Markówka, Husówka, Tarnawka, Krzywy, Fabryczny i wiele innych bezimiennych.

Zasoby wód powierzchniowych uzupełniają zbiorniki i stawy wodne, pełniące funkcje retencyjne, rekreacyjne i turystyczne (np. wędkarstwo):

- w gminie Żołynia: na rzekach Tarlace i Płytnicy znajduje się kilka zbiorników wodnych oraz zagłębienia bezodpływowe, wykorzystywane jako obiekty hodowlane, zbiorniki przeciwpożarowe oraz retencyjne;
- w gminie Rakszawa: zbiorniki Rakszawa Nr 1, Rakszawa Nr 2 utworzone na potoku Fabryczny, zbiorniki małej retencji po przeprowadzonej rekultywacji złoża surowców ilastych „Kąty Rakszawskie”, stawy w obrębie lasu Brzeźnik w msc. Rakszawa ponadto niewielkie „oczka wodne”;
- w mieście Łańcut: staw – łowisko wędkarskie;
- w gminie Markowa: staw leśny Tarnawka – łowisko wędkarskie.

Ponadto na obszarze powiatu znajdują się ciekły sztuczne – rowy melioracyjne, pełniące ważną funkcję w produkcji rolnej.

3.2. Opis zasobów wodnych

Wody powierzchniowe

Powiat łańcucki jest zasobny w wody powierzchniowe, główną rzeką powiatu jest Wisłok wraz z dopływami Młynówką, Mikošką, Sawą i Leszczynką oraz szereg mniejszych potoków i strug, często bezimiennych. Potoki w południowej części powiatu mają charakter rzek górskich o dużych wahaniami poziomu i zmienności przepływów. Występują też zbiorniki wody stojącej pełniące funkcje retencyjne i turystyczno-rekreacyjne, udostępniane także dla wędkarzy.

Powiat leży na terenach, na których występuje zagrożenie powodzią. Zagrożenie dotyczy przede wszystkim rejonów leżących w płaskodennych dolinach strumieni i potoków. Mimo to na terenie powiatu nie ma wystarczających wałów przeciwpowodziowych ani innych szczególnych obiektów i urządzeń w pełni zabezpieczających przed powodzią. Na terenie powiatu łańcuckiego najbardziej narażone na wystąpienie powodzi są tereny położone w dolinie Wisłoka i jego dopływów, w szczególności w gminach: Białobrzegi, Czarna, Żołynia, częściowo w gminie wiejskiej Łańcut i częściowo w mieście Łańcut. Wezbrania na Wisłoku notowane są przeważnie dwukrotnie: wiosną – roztopowe, latem - opadowe. Wezbrania wiosenne są długotrwałe, związane z topnieniem śniegów. Wezbrania letnie występują po intensywnych opadach, są one gwałtowne i krótkotrwałe. Niżówki występują w okresie zimy oraz jesieni.

Wisłok jest rzeką o zasilaniu gruntowo - deszczowo - śnieżnym. Zasilanie gruntowe dominuje w okresie zimowym, wiosną przeważa zasilanie śnieżne a latem deszczowe. W obszarze powiatu Wisłok płynie spokojnie, ma tu charakter rzeki nizinnej o korycie krętym, tworzącym liczne zakola i meandry. W dolnym biegu Wisłok charakteryzuje się dużą zmiennością przepływów i stanów wody.

W wyniku spływów powierzchniowych rzek powiatu następuje silne wypłukiwanie związków chemicznych, wynoszenie materiału glebowego ze zlewni i w konsekwencji wprowadzanie do wód znacznych ilości substancji mineralnych i organicznych. Niekorzystnym zjawiskiem dla jakości wód są także okresy suszy, powtarzające się w kilkuletnich odstępach.

Gmina Żołynia słynie z licznych zbiorników retencyjnych. Na rzekach Tarlace i Płytnicy znajduje się kilka zbiorników wodnych, na których można wędkować (np. zalew „Rajszula”). Ponadto osobliwością tego terenu są zagłębienia bezodpływowe, różnej wielkości, gromadzące wody opadowe i roztopowe. Wykorzystywane są jako obiekty hodowlane, zbiorniki przeciwpożarowe oraz retencyjne.

W gminie Rakszawa znajdują się zbiorniki utworzone na potoku Fabryczny: Rakszawa Nr 1, Rakszawa Nr 2. W obrębie gminy powstały również zbiorniki małej retencji po przeprowadzonej rekultywacji złoża surowców ilastych - „Kąty Rakszawskie”. Jedynymi naturalnymi zbiornikami wód stojących na terenie gminy są niewielkie „oczka wodne”. W Rakszawie znajduje się także las „Brzeźnik” z kompleksem stawów leśnych. Ze względu na swoje walory krajobrazowe stanowi on miejsce spotkań i spacerów. Stawy udostępnione są wędkarzom.

W mieście Łańcut, w miejscu gdzie dawniej istniał browar, obecnie znajduje się staw tzw. „Browarny”, udostępniony wędkarzom, administrowany przez Polski Związek Wędkarski.

Stan chemiczny głównej rzeki powiatu - Wisłoka - klasyfikowany jest jako dobry. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie, wskazuje jednak na zanieczyszczenie wód ściekami komunalnymi. Jako główny problem w osiągnięciu celów środowiskowych jednolitych części wód powierzchniowych wskazana jest eutrofizacja komunalna. Przyczynia się do tego nieuporządkowana gospodarka ściekowa (np. odprowadzane w sposób nielegalny nieoczyszczone ścieki komunalne), zanieczyszczenia rolnicze i dzikie wysypiska odpadów.

Przyrodnicze znaczenie sieci hydrograficznej

Ochrona wód jest ważna z uwagi na to, że doliny rzeczne stanowią naturalne korytarze ekologiczne łączące oddalone od siebie obszary wartościowe przyrodniczo, są miejscami występowania zróżnicowanych środowisk, doliny są też obszarami o dużej wartości krajobrazowo-kulturowej, często o unikatowych cechach.

Obszary chronione w powiecie na terenie których znajdują się ciekły wodne to Hyżniańsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu, Zmysłowski Obszar Chronionego Krajobrazu, zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rajszula”, obszar NATURA 2000 „Lasy Leżajskie”.

Istniejące na terenie powiatu zbiorniki wód stojących mają olbrzymie znaczenie dla gospodarki wodnej. Zbiorniki są niezbędne dla utrzymania poziomu wód gruntowych, stanowią źródło zasilania wód podziemnych. Łagodzą skutki ekstremalnych zjawisk takich jak susza, czy powódź. Są również wykorzystywane dla celów rekreacyjnych (w tym wędkarstwo), podnoszą atrakcyjność turystyczną i inwestycyjną terenów przyległych. Zbiorniki wzbogacają bioróżnorodność przez renaturalizację i rehabilitację ekosystemów. W dużej mierze wpływają na poprawę bilansu wodnego.

Wody podziemne

Wody podziemne są mniej zdegradowane jakościowo niż wody powierzchniowe, wynika to z faktu, że są one częściowo chronione przed bezpośrednimi wpływami zanieczyszczeń pochodzących z powietrza, wód powierzchniowych i powierzchni ziemi.

Największe zasoby wód podziemnych są pochodzenia czwartorzędowego i znajdują się w terasie rzecznej Wisłoka. Wody podziemne należą do Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 425 „Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów”. Wg danych RZGW na terenie powiatu zlokalizowanych jest 3 gminne ujęcia wód podziemnych. Ponadto na terenie powiatu występują studnie lokalne. Wody podziemne wykorzystywane są głównie na potrzeby gospodarstw domowych, podmiotów gospodarczych oraz w obiektach użyteczności publicznej.

Powiat łańcucki znajduje się na jednolitej części wód podziemnych o numerze 153 i 136. Stan wód podziemnych oceniany jest jako dobry, niezagrożony nieosiągnięciem celów środowiskowych. Badania wykazały II klasę jakości wód podziemnych.

Możliwe zagrożenia dla wód podziemnych stanowi niedostateczne skanalizowanie obszarów wiejskich oraz zanieczyszczenia ze źródeł rolniczych.

Zasoby wodne

Mocne strony	Słabe strony
<ul style="list-style-type: none">- istniejące czyste zasoby wodne jako bogactwo naturalne i potencjał turystyczny,- obszary chronione obejmujące w swych granicach zasoby wodne,- dobry stan wód podziemnych,- dobry stan sieci wodno-kanalizacyjnej,- duża ilość zbiorników wód stojących.	<ul style="list-style-type: none">- zły stan techniczny części zbiorników wodnych,- zbyt mała retencja na obszarach rolniczych,- niezadowalający stan i słaba jakość wód powierzchniowych,- niedostateczna ilość i jakość obiektów ochrony przeciwpowodziowej,- niewydolne sieci melioracyjne, zły stan infrastruktury melioracyjnej powoduje wręcz zagrożenia powodziowe,- brak świadomości ekologicznej mieszkańców,- niewystarczająca ilość przydomowych oczyszczalni ścieków,- nasilenie występowania zjawisk ekstremalnych, takich jak długotrwałe okresy suszy oraz krótkie, nawalne opady powodujące osuwiska, powódzie i podtopienia,- obniżanie poziomu wód gruntowych (np. w okresach suszy),- podmywanie brzegów przez ciek naturalne, tworzenie osuwisk.

4. Identyfikacja potrzeb i problemów w zakresie gospodarki wodnej powiatu

4.1. Rolnictwo

W sferze gospodarki rolnej zidentyfikowano następujące problemy:

- obniżenie zdolności produkcyjnej gleb na skutek złego utrzymania i niewydolności sieci rowów melioracyjnych i sieci drenarskiej,
- słaba ochrona przeciwpowodziowa na obszarach użytków rolnych, głównie ze względu na braki lub zły stan infrastruktury melioracyjnej, powodujący nieprawidłowy przepływ wody: opady deszczu powodują tworzenie zastoisk wodnych, podtapianie domów i budynków gospodarczych oraz użytków rolnych, zaniedbana infrastruktura stanowi zagrożenie powodziowe,
- zbyt mała retencja spowodowana brakiem lub złym stanem technicznym zbiorników uniemożliwia wykorzystanie wód opadowych na cele gospodarcze,
- zbyt mała retencja wodna na terenach rolniczych, czyli zdolność do gromadzenia zasobów wodnych i przetrzymywania ich przez dłuższy czas w środowisku: dla rolnictwa jest to duże zagrożenie zwłaszcza w okresach suszy, a w okresach wezbrań wód stanowi zagrożenie powodziowe,
- powtarzające się epizody suszy uwidaczniają słabą ochronę terenów rolniczych przed jej skutkami: poza niską retencyjnością, brakuje systemów nawadniających,
- wezbrania wód prowadzące do osuwisk i zrywania linii brzegowej rzek zagrażają bezpieczeństwu dróg publicznych i budynków mieszkalno-gospodarczych,
- niskie poczucie odpowiedzialności mieszkańców za środowisko przyrodnicze, niska świadomość ekologiczna zwłaszcza w aspekcie zanieczyszczeń antropogenicznych, tj.

zanieczyszczeń ściekami, odpadami, śmieciami z gospodarstw rolnych oraz skażeń chemicznych gleb i wód (niewłaściwa gospodarka nawozowa).

4.2. Środowisko

W sferze środowiska zidentyfikowano następujące problemy:

- zbyt mała retencja wody na obszarze powiatu, szczególnie na terenach leśnych, mała ilość zbiorników wodnych zarówno naturalnych jak też sztucznych, brak tzw. małej retencji: szczególnie w okresach suszy prowadzą do degradacji ekosystemów, stanowią zagrożenie dla fauny i flory,
- istnieją niezagospodarowane, „dzikie” tereny nadrzeczne, często wykorzystywane do nielegalnego zrzutu ścieków,
- zaniedbane zbiorniki wodne: zamulenia, zmniejszenie dopływu wód do zbiornika prowadzi do zanikania istniejącej fauny i flory, zanikania bioróżnorodności, braku możliwości pozyskiwania wody z opadów atmosferycznych na cele gospodarcze,
- zanikanie śródpolnych i śródleśnych oczek wodnych, stanowiących małą retencję, spowodowane obniżaniem wód gruntowych i niewłaściwie wykonanej melioracji,
- powodzie, podtopienia dolin cieków, zalania, każdorazowo prowadzą do degradacji środowiska naturalnego, często nieodwracalnych strat w zasobach przyrodniczych, stanowią zagrożenie dla fauny i flory, prowadzą do rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń i skażeń chemicznych do gleby i wód,
- niskie poczucie odpowiedzialności mieszkańców za środowisko przyrodnicze, niska świadomość ekologiczna zwłaszcza w aspekcie zanieczyszczeń antropogenicznych, tj. zanieczyszczeń ściekami, odpadami, śmieciami komunalnymi, rolniczymi, przemysłowymi oraz skażeń chemicznych gleb i wód.

4.3. Społeczeństwo

W sferze społeczeństwa zidentyfikowano następujące problemy:

- braki w systemie retencjonowania wody stanowią zagrożenie dla ilości, dostępności i jakości wody wykorzystywanej przez społeczeństwo w przemyśle, rolnictwie i gospodarstwach domowych,
- powodzie, zalewania i podtopienia podobnie jak okresowo występujące zjawiska suszy w obszarze użytków rolnych i gospodarstw rolnych prowadzą do braku poczucia bezpieczeństwa rodzin oraz do strat zarówno w dochodach jak też w majątku mieszkańców,
- niebezpieczeństwo popowodziowych zanieczyszczeń i skażeń chemicznych wody pitnej i gospodarczej, spowodowane brakiem właściwej ochrony przeciwpowodziowej i brakiem odpowiednich zabezpieczeń chroniących przed zalaniem,
- niebezpieczeństwo skażeń i zanieczyszczeń wód na skutek popowodziowych awarii oczyszczalni i stacji uzdatniania wody,
- wezbrania wód prowadzące do osuwisk i zrywania linii brzegowej rzek zagrażają bezpieczeństwu dróg publicznych i budynków mieszkalnych,
- na skutek niedoinwestowanej infrastruktury odwodnieniowej dróg publicznych, intensywne opady atmosferyczne powodują utrudnienia komunikacyjne i zagrażają bezpieczeństwu społecznemu,
- niskie poczucie odpowiedzialności społecznej za środowisko przyrodnicze, niska świadomość ekologiczna zwłaszcza w aspekcie zanieczyszczeń antropogenicznych, które w efekcie uderzają w człowieka i jego środowisko życia,

- niedostatecznie rozwinięta sieć wodociągowa i kanalizacyjna powoduje obniżenie standardów życia oraz utrudnia rozwój gospodarczy, dodatkowo braki w regularnych remontach, modernizacji i konserwacji skutkują uciążliwymi awariami.

4.4. Inne potrzeby/problemy

Głównym problemem i bolączką samorządów w zakresie inwestowania w zrównoważony rozwój gospodarki wodnej jest niedostateczna ilość środków finansowych w stosunku do potrzeb inwestycyjnych. Szczególnie brak środków finansowych dotyczy sfery konserwacji, modernizacji i remontów istniejącej infrastruktury związanej z gospodarką wodną (sieci wodno-kanalizacyjne, sieci melioracyjne). Bez nakładów na bieżące utrzymanie, naprawy i remonty, następuje szybka, często nieodwracalna degradacja infrastruktury.

5. Określenie celów strategicznych

Diagnoza stanu gospodarki wodnej na terenie powiatu łańcuckiego oraz zidentyfikowane potrzeby i problemy w sferze społeczno-gospodarczej i środowiskowej, pozwoliły określić główne cele strategiczne w zakresie zrównoważonego rozwoju gospodarki wodnej, zarządzania zasobami wodnymi i infrastrukturą.

Główne cele strategiczne dla powiatu łańcuckiego w obszarze gospodarki wodnej:

1. Zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony przeciwpowodziowej oraz ochrony przed suszą w obszarze społecznym i środowiskowym.
2. Ochrona rolnictwa, jako gałęzi gospodarki, przed skutkami zmian klimatycznych – powodzi, podtopień i suszy.
3. Poprawa warunków życia mieszkańców w obszarze dostępności do bezpiecznej i wysokiej jakości infrastruktury wodno-kanalizacyjnej i zasobów wodnych.

Zakres Planowanych Inwestycji

Działanie	Opis	Szacunkowy koszt (netto)
Kanalizacja wiejska	Budowa sieci kanalizacyjnej na terenie gmin	1 550 000 zł
Ujęcie wody podziemnej	Nowe ujęcia i modernizacja istniejących	900 000 zł
Zbiorniki retencyjne	Budowa dla retencji wód i ochrony gruntów	680 000 zł
Program edukacyjny	Szkolenia z zakresu gospodarki wodnej	250 000 zł

Tabela 1: Zestawienie działań i szacunkowych kosztów inwestycji w powiecie łańcuckim

Rozkład Inwestycji wg Gmin Powiatu Łańcuckiego

Powiat łańcucki obejmuje miasto Łańcut oraz sześć gmin wiejskich: Białobrzegi, Czarna, Łańcut, Markowa, Rakszawa i Żołyńia. Poniższe tabele prezentują rozkład zaplanowanych inwestycji w gospodarkę wodną na terenie wybranych gmin wiejskich.

Gmina Białobrzegi

Działanie	Opis	Szacunkowy koszt (netto)
Kanalizacja wiejska	Skanalizowanie Białobrzegów i przysiółków	380 000 zł
Ujęcie wody podziemnej	Nowe ujęcie dla gminy	240 000 zł
Zbiornik retencyjny	Zbiornik retencyjny w dolinie Wisłoka	160 000 zł

Tabela 2: Inwestycje w gospodarkę wodną – Gmina Białobrzegi
Gmina Białobrzegi, położona w północnej części powiatu, wymaga kompleksowej modernizacji infrastruktury wodno-kanalizacyjnej. Priorytetowe działania obejmują:

- **Kanalizacja sanitarna** - skanalizowanie głównych osad gminy Białobrzegi w celu poprawy warunków sanitarnych
- **Ujęcie wody podziemnej** - budowa nowego ujęcia zapewniającego niezawodny dostęp do wody pitnej wysokiej jakości
- **Małą retencję** - budowa zbiornika retencyjnego służącego retencji wód opadowych

Łączny szacunkowy koszt inwestycji w gminie Białobrzegi wynosi **780 000 zł netto**.

Gmina Czarna

Działanie	Opis	Szacunkowy koszt (netto)
Kanalizacja wiejska	Skanalizowanie Czarnej i sołectw	320 000 zł
Ujęcie wody podziemnej	Ujęcie dla Czarnej	200 000 zł
Zbiornik retencyjny	Zbiornik retencyjny dla rolnictwa	140 000 zł

Tabela 3: Inwestycje w gospodarkę wodną – Gmina Czarna
Gmina Czarna, zlokalizowana w zachodniej części powiatu, stanowi teren o znacznej intensywności rolniczej. Planowane inwestycje:

- **Kanalizacja sanitarna** - skanalizowanie głównych osad i przysiółków
- **Ujęcie wody podziemnej** - budowa nowego źródła wody dla mieszkańców
- **Zbiornik retencyjny** - wsparcie dla rolnictwa i małej retencji wód

Łączny szacunkowy koszt inwestycji w gminie Czarna wynosi **660 000 zł netto**.

Gmina Łańcut (część wiejska)

Działanie	Opis	Szacunkowy koszt (netto)
Kanalizacja wiejska	Budowa sieci w sołectwach i przysiółkach	450 000 zł
Ujęcie wody podziemnej	Modernizacja ujęć istniejących	280 000 zł
Zbiornik retencyjny	Zbiornik retencyjny – ochrona przed powodzią	200 000 zł

Tabela 4: Inwestycje w gospodarkę wodną – Gmina Łańcut (część wiejska)
Gmina Łańcut, obejmująca zarówno miasto jak i tereny wiejskie, wymaga inwestycji wspierających funkcje zarówno miejskie jak i rolnicze. Planowane działania:

- **Budowa kompleksowej sieci kanalizacyjnej** - na terenach wiejskich gminy w celu wyrównania poziomu infrastruktury
- **Modernizacja ujęć wody** - zwiększenie przepustowości i niezawodności systemu zaopatrzenia
- **Ochrona przed powodzią** - zbiornik retencyjny w dolinie rzeki Wisłoka

Łączny szacunkowy koszt inwestycji w gminie Łańcut wynosi **930 000 zł netto**.

Gmina Markowa

Działanie	Opis	Szacunkowy koszt (netto)
Kanalizacja wiejska	Skanalizowanie Markowej i wiosek	400 000 zł
Ujęcie wody podziemnej	Ujęcie dla Markowej	220 000 zł
Edukacja	Warsztaty dla rolników – program gminny	250 000 zł

Tabela 5: Inwestycje w gospodarkę wodną – Gmina Markowa
Gmina Markowa, położona w centralnej części powiatu, wymaga modernizacji infrastruktury wodno-kanalizacyjnej i edukacji społeczności. Planowane działania:

- **Kanalizacja sanitarna** - skanalizowanie głównych osad gminy
- **Ujęcie wody podziemnej** - budowa nowego źródła wody
- **Program edukacyjny** - warsztaty dla rolników z zakresu zrównoważonego gospodarowania wodą

Łączny szacunkowy koszt inwestycji w gminie Markowa wynosi **870 000 zł netto**.

Gmina Rakszawa

Działanie	Opis	Szacunkowy koszt (netto)
Kanalizacja wiejska	Skanalizowanie Rakszawy i przysiółków	360 000 zł
Ujęcie wody podziemnej	Ujęcie dla Rakszawy	200 000 zł
Zbiornik retencyjny	Zbiornik retencyjny przy potoku Fabrycznym	180 000 zł

Tabela 6: Inwestycje w gospodarkę wodną – Gmina Rakszawa
Gmina Rakszawa, położona w południowej części powiatu, stanowi teren o znacznym potencjale zasobów wodnych. Planowane inwestycje:

- **Kanalizacja sanitarna** - skanalizowanie głównych osad gminy
- **Ujęcie wody podziemnej** - budowa nowego źródła wody
- **Zbiornik retencyjny** - wsparcie dla małej retencji wód przy potoku Fabrycznym

Łączny szacunkowy koszt inwestycji w gminie Rakszawa wynosi **740 000 zł netto**.

Podsumowanie Rozkładu Inwestycji

Gmina	Kanalizacja	Ujęcia wodne	Retencja/Edukacja	Razem
Białobrzegi	380 000 zł	240 000 zł	160 000 zł	780 000 zł
Czarna	320 000 zł	200 000 zł	140 000 zł	660 000 zł
Łańcut	450 000 zł	280 000 zł	200 000 zł	930 000 zł
Markowa	400 000 zł	220 000 zł	250 000 zł	870 000 zł
Rakszawa	360 000 zł	200 000 zł	180 000 zł	740 000 zł
Razem	1 910 000 zł	1 140 000 zł	930 000 zł	3 980 000 zł